

[Jørgen Tved]

Derfor kan vi ikke se, at det er Folketinget, der stiller nogen særlig skærpede krav, som skulle medføre, at vi skal til at åbne kassen for at give nogle industrivirksomheder og nogle erhvervsdrivende særlige tilskud.

Jeg kunne godt lide at vide, om man, når is-mejerimanden henne om hjørnet kommer og siger: Nu vil jeg have hjælp til min rengøring – da ville modtage det lige så positivt, for nu er det altså nogle andre rengøringsstoffer, han bruger, end dem, man har brugt tidligere.

Jeg synes, at forslaget burde have været afvist, og jeg vil da meget gerne vedgå, at Fælles Kurs under ingen omstændigheder vil medvirke.

Jeg synes nok, at debatten indimellem kan blive lidt teknisk, og jeg synes nok, at hr. Leif Hermann fra SF stillede lidt for store krav i denne debat, når han beder De Radikale om at gøre opmærksom på, hvad deres politik er.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne takke for de positive indlæg fra en række ordførere, et antal, der giver mig håb om en hurtig bearbejdning og vedtagelse af forslaget. Jeg vil selvfølgelig give tilsagn om min hurtige medvirken ved afklaring af eventuelle spørgsmål under behandlingen af lovforslaget.

Forslaget er jo et led i opfølgningen af regeringens handlingsplan for vandmiljøet af 31. januar 1987 og den beretning, som Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg jo fremkom med den 30. april 1987.

Såvel regeringens handlingsplan som beretningen fastslår det hovedprincip, at forureneren skal betale udgifterne til rensning m.v., men begge rummer visse undtagelser fra dette princip.

Med hensyn til støtteordningens formål er der adskillige ordførere, der har efterlyst svar på, hvad det er. Det er at imødekomme de betydelige økonomiske vanskeligheder, der må forudses for mange virksomheder, når de pålægges meget betydelige merinvesteringer i løbet af få år som følge af handlingsplanen. Vi har tidligere herfra gjort opmærksom på, at skal man bryde princippet om, at forureneren betaler, må det være dér, hvor samfundet går ind og forlanger af virksomhederne, at de skal gennemføre foranstaltninger i et hurtigere tempo, end virksomhederne kan bære. Når samfundet kræver, at uanset dette skal de gennemføres, så må en støtteordning være relevant.

Det er regeringens opfattelse, at virksomhederne bør betale hovedparten af investeringsudgifterne, det fremgår jo også klart af forslaget. Men regeringen mener også, at det ud fra et samfundsmæssigt helhedssyn er hensigtsmæssigt, at staten i form af miljøstøtte afbøder de værste økonomiske konsekvenser af handlingsplanen for virksomhederne. Nu er det jo da for øvrigt ikke noget nyt, at man i Danmark har en ordning, der går ud på at hjælpe industrivirksomheder, når kravet om miljøforanstaltninger er større, end virksomhederne kan klare. Vi har jo haft en industristøtteordning, som først udløb den 31. december 1986, så tanken er ikke ukendt.

Det er netop, som den radikale ordfører, fru Marianne Jelved, sagde, afgørende, at der er parallelitet med hensyn til erhvervsvirksomhedernes medvirken til at klare miljøforureningen. Når jeg ser på, hvad der – ret og rimeligt – er gennemført over for en anden part på forureningsområdet: landbruget, ser jeg, at man har medvirket til, at landbruget får en støtteordning, som i alt fald i forhold til, hvad der her foreslås for industrien, er dobbelt så stor. Det er ret og rimeligt med disse støtteordninger, når vi forlanger mere, end virksomhederne kan bære. Kun dér er det, vi bryder princippet.

Støtteordningen vil rette sig imod de direkte investeringer, handlingsplanen pålægger virksomhederne at foretage. Forslaget er tillige karakteriseret derved, at det indeholder to parallelle veje til opnåelse af støtte for industrielle virksomheder og dambrug: en direkte form og en indirekte form, straksafskrivninger, som vi skal tale om om lidt.

Hr. Gade rejse spørgsmålet, hvornår det egentlig er, man har forladt kravet om, at der også skal renses organisk. Vi kan jo diskutere det videre i udvalget, men jeg vil da godt lige henvise til Folketingets beretning om vandmiljøplanen af 30. april 1987, side 6, 3.1, hvor flertallets beslutning er taget med. Dér ligger svaret.

Sådan som situationen ligger nu, håber jeg, at vi så hurtigt, som det overhovedet er muligt, kan nå frem til en afklaring af dette forslag og forhåbentlig til en vedtagelse af dette rimelige og nødvendige forlag.

Gade (SF):

Nu fik vi så ministerens forklaring på, be-